

הסתדרות הכללית של העובדים העברים בא"י
ה ק ב ו ן ה מ א ו ח ד

י ו מ ן
משק גבעת חיים
מס. 221

כ"א חשוון תש"ה
7.11.44

תקופת המעבר... ולאזריה?

זה כמה חודשים אנו שומעים בדיונים שונים וקוראים מעל דפי העתונות את שתי המלים: תקופת המעבר. בחודה רבה אנו תוהים על תוכנון ומשמעותן של שתי המלים שהן בטבילנו בבחינת מסתורין. מהר"א שובר קודם כל לעצמנו מה פירושה של "תקופת מעבר" זאת בטבילנו ובטביל משקנו. אנסה לעשות את זאת, לפי מיטב ידיעותי ולפי המושגים המקובלים אצלנו.

אנו נמצאים בתקופת מעבר ממשק מלחמה לתקופת משק שלום. בתקופת המלחמה היתה לנו אפשרות של עבודה מלאה בענפים העיקריים, אשר התחלנו לפתח אותם עוד לפני המלחמה: בחקלאות, מלאכה ותחבורה. יתר על כן, חוסר האימפורט איפשר לנו הרחיב את הייצור בכל הענפים שלנו, ושיווק התוצרת לא נתקל בהתחרות בגורמי חוץ. לו היו לנו יותר אנשים ויותר קרקע היינו יכולים לפתח יותר את כל הענפים שלנו לייצר פי כמה מאשר יצרנו. בתקופת המלחמה נוסף לנו ענף החרושת, אשר העסיק מספר גדול של עובדים, על כל פנים לא ידענו במשך חמש השנים האחרונות מה זה חוסר עבודה, ולהפך: נמצאנו תמיד במצב של חוסר בידים עובדות.

המשק שלנו התפתח במשך חמש השנים האחרונות החפתחות משקית ויטובית רצינית מאד. הרחבנו את כל ענפי המשק שלנו. השקענו סכומים גדולים הן להגדלת הייצור והן לצרכנות. מספר הילדים גדל ועוד מעט נגיע לילד לכל חבר בממוצע. אולם מספר החברים של המשק לא גדל, ולהיפך - קטן. שלחנו הרבה חברים לגיוסים שונים ועליה לא באה.

רמת החיים שלנו עלתה בלי ספק. אין עוד מספרים על החוצאות שלנו בשנה האחרונה, אולם מעריכים שהוצאנו בשנה האחרונה לפחות 180 לא"י - לשנה - 30 לא"י לחודש למספחה.

אולם בו בזמן שעלינו בדרגת החיים ירדנו באחוז העבודה המכניסה. בשנה האחרונה הגענו ל-40 אחוז עבודה מכניסה.

גם ההוצאות הכלליות שלנו גדלו. יש להעריך ששילמו השנה בערך 7500 לא"י רבית. מלבד זה 3800 לא"י הוצאות כלליות שונות. ההוצאות הכלליות במזומן יגיעו איפוא השנה לסך 11,000 לא"י במזומן.

אנסה להבהיר, מה אומרים מספרים אלה בטבילנו.

אני מניח, שיש לנו 260 חברים (חברי משק) במקום, אחוז העבודה המכניסה הוא 40 ז.א. שרק 104 חברים מאחזו עובדים בעבודה מכניסה. כל חבר עובד במשך השנה 305 ימי עבודה. 104 חברים אלה עובדים במשך השנה 31.720 ימי עבודה מכניסה (31.720 = 305 x 104).

ההוצאות שלנו הן:

260 חברים x 180 לא"י לשנה
ההוצאה הכללית כנ"ל
בסך הכול
46.800.- לא"י
11.000.-
57.800.- לא"י

לפי החשבון דלעיל צריכים 31.720 ימי העבודה המכניסה להכניס 57.800 לא"י. בהכנסה פחותה מזו אין אפשרות לכסות את ההוצאה. אם לחלק 57.800 לא"י ל-31720 ימי עבודה, הרי זה אומר ששכר של כל יום עבודה אינו יכול להיות פחות מאשר 1 לירה ושמונים שניים גרוש. הצריכים לכסות את הוצאות המחיה ואת ההוצאות הכלליות שלנו.

כאמור ההוצאות הכלליות שלנו הן - 11000 לא"י. 31720 ימי עבודה מכניסה צריכים איפוא לכסות, מלבד הוצאות המחיה, עוד 11000 לא"י, לאמור כל יום עבודה מכניסה צריך להוסיף לא פחות מאשר 347 מיל לכיסוי ההוצאות הכלליות שלנו. לפי חשבון זה צריך כל יום עבודה מכניסה להכניס 1.820 לא"י: 1.473 לא"י כיסוי הוצאות המחיה + 347 לא"י לכיסוי ההוצאות הכלליות.

התכנית המשקית שלנו לשנה הבאה עוד לא מוכנה, אבל לפי הדיונים עד עכשיו אין להניח שאף ענף חקלאי - מחוץ לברוזה - יוכל לשלם יום עבודה של 1.820 לא"י. התכנית בנויה על 1.150 לא"י ליום עבודה, וגם הסכום הזה

יושב על יד הדיון ומסמיע את כל החיטה המיועדת למכירה. זה עוסק במשחק ועל ידי מכירת המבוקים את המטבח או סיעצים עצות וכו'. בקול רם, זה מעמיד שולחן ליד שולחן וזה יאוסף ששה כסאות ליד שולחן אחד. זה מעביר כסא ממקום למקום וזה מוציא החוצה, הנכנס למית-התרבות יתרסם כאשר יתרסם, אבל לא כנמצא במקום המיועד להיות בית-תרבות.

הפתרון היפה ביותר - לסדר עוד חדר שיהיה מיועד לסמיעת ראדיו ולמשחקים, אבל זה לא יותן לי בזמן הקרוב, הנסיון להעביר את הראדיו ואת המשחקים לחדר האוכל, שנעשה לפני כשנה וחצי, נכשל, כי זה הפריע לסידור העבודה. בטארת רק דרך אחת - לפתור את השאלה ע"י פטרה, סכסיר הרדיו יסאר בבית התרבות, אבל יסמיעו רק את הסידורים החסונים והכ: החדשות בעברית ב-6 וב-8 בערב ובלועזית ב-10 ועד 11 וכן הקונצרטים שביום השלישי והששי, את המשחקים נוציא לחדר האוכל ויחד עם זה נאסור על הוצאת כסאות מבית-התרבות שניזוקו כבר הרבה ע"י הסל והשמש. עם התקרבות החורף אין גם צורך מיוחד להוציאם לבמה, ולקראת הקיץ יש לרכוש כסאות קלים שמקומם יהיה קבוע על הכמה, להבא יש גם לאסור לשנות את סדר הכסאות, הספסלים והשולחנות שבבית התרבות, כל התיקונים הנזכרים לעיל יאפשרו להכניס סדר, בבית התרבות ולהתאימו יותר לתפקידו.

אבל לכל זה תנאי מוקדם:

חברינו צריכים להבין שיש להכניס שינויים בבית התרבות ועליהם לעזור לב.ם, וזאת היא בקשתה של הועדה לתרבות מאת כל החברים.

אפרים פ.

המורה מבטיח שבגם יתמידו לימודים הוי במשך שנה-שנתיים בלי ללמוד קרוא וכתוב וכו'. למי דבריו- מי שאינו יכול לקבל על עצמו להתמיד מוטב שלא יתחיל.

להגיד בחורף - הביט החברתי המעניינים על הצורך בהצגת המקום ליהוד גלילות חורף. חוסר שמילים וריגודי מורגות וערוצים מרבים את המשוליה ביהוד בזמן השמיים. כמה פנטים יכולים לה- חור את השאלה.

בחברת הנוער ד'.

לימודים

עם הצגה "החומה" סיימונו נושא לימודי אהיה מוקדם לשיבת ציון ולחקופת עזרא ונחמיה. בחילי ההצגה חדרו הלימודים למסלולם הרגיל - אשר הופרעו, אמנם, ע"י החלטה של מר- ים. נאלצנו לצמצם את הלימודים במי- דה מטויימת ולהגביר את העבודה העצמית של הנוער.

עשרים הנועתיים. חבר וחבריה השתתפו בכינוס "אל-הנפר" אשר בודגן ע"י מנהל הנוער העובד בראשון לציון. בשיתח החברה נמסר דלא על הכינוס. החברים מהחברים מנסים לצרף הכליטים סניף של הנוער העובד. למטיימת קבלת השגה הבאה הוזמנו בערים סבלישיים. הערב חזר יוקדם ליהדות הימן.

בעבודת: נכנסו עוד מספר חברים לע- בודות קבועות. (טרקטור, גינסלציה) עדיין לא נפתרה שאלת סידורן של רוב החברות בענפי המשק.

המורה מבטיח שבגם יתמידו לימודים הוי במשך שנה-שנתיים בלי ללמוד קרוא וכתוב וכו'. למי דבריו- מי שאינו יכול לקבל על עצמו להתמיד מוטב שלא יתחיל.

בחברת הנוער ד'.

לימודים

עם הצגה "החומה" סיימונו נושא לימודי אהיה מוקדם לשיבת ציון ולחקופת עזרא ונחמיה. בחילי ההצגה חדרו הלימודים למסלולם הרגיל - אשר הופרעו, אמנם, ע"י החלטה של מר- ים. נאלצנו לצמצם את הלימודים במי- דה מטויימת ולהגביר את העבודה העצמית של הנוער.

עשרים הנועתיים. חבר וחבריה השתתפו בכינוס "אל-הנפר" אשר בודגן ע"י מנהל הנוער העובד בראשון לציון. בשיתח החברה נמסר דלא על הכינוס. החברים מהחברים מנסים לצרף הכליטים סניף של הנוער העובד. למטיימת קבלת השגה הבאה הוזמנו בערים סבלישיים. הערב חזר יוקדם ליהדות הימן.

בעבודת: נכנסו עוד מספר חברים לע- בודות קבועות. (טרקטור, גינסלציה) עדיין לא נפתרה שאלת סידורן של רוב החברות בענפי המשק.

יונה
עיר ג
בהיות
היום
סלאה
נות
לפסלי
גב עת
קסן
ההסבר
להיות
לקדים
אלי ב
מקבל
לי
הדבר
ושואל
לענינ
הנה ע
ההוצא
זה של
הבאה
של חו
נחנק
על עצ
המלחמ
ולסטר
ובארץ
בענינ
כתופע
בשזני
תנועת
חוששנ
במקום
נצטרך
של תנ
שלמות
לשם ש
להתנצ
בקייבו
האמתי
התסונ
אבל ה
שהוא
יכולת
חיים
בפוסר
אבל ב
אכל ע
גם נש
עמוגה
מפלוג
אותנו
חבר ל
יותר
שממצא
טושטש

(יכבאך)

11.1944

את קו ראש על ענפי למסקנו את כל תנאי ה

ידנו ל מאוד יותר מ מלאנו המלחמה

הארצות כבר כי לנו א העוליים לא נתע ואם גב

נוכל ל אם כי חדורלנ חברתנו

לנו א והסתג הכלכלי התעני רק סמך בחדרי להחענ בשעה את א סידור באופן הקבוץ

בהקמת כל הק האחרון חברים ועדת הקיבוץ

באותה לא הצי אם כי בכמה בועדה

לחיי הצבא שהספיקו להמאס על כולנו, מהבית לא נעשה מאומה כדי לשמור על החברים האלה, לחזק את רוחם ולדאוג לקשרים. יש חברים שלא שמעו שבים רבות אף סילה מעודת אחת אף מקבוצתם. לא היתה אף דאגה מינימלית להם מצד החברה כולה או מצד מזכירות קיבוציהם. מי שאין לו במקרה חבר טוב בקבוצה - וחברי חברות הנוער לא הספיקו ליצור קשרים אישיים חזקים עם האחרים - הרי הוא נידון לבדידות, היא אינו כותב לאחרים ואחרים אינם כותבים אליו, אשמים בזה גם אנחנו - חברי הקיבוץ כאן. בזמן האחרון אנו משתדלים לתקן קצת את המצב על ידי פגישות של כל חברי התנועה הקיבוצית-קבוצתית, מפעם לפעם אנו עורכים שיחות והרצאות (במידה שיש לנו חומר, לרוב הוא חסר לנו לגמרי). מטופקני אם לא אחרנו את הסועד.

איטליה 13.10.44

אחרי קבלת המכתב הזה נתקבל מיונה עוד מכתב בו הוא מספר על חיותיו בקבלת החבילה שנשלחה אליו לחגים ומודה הרבה לחברים על השיגורם לו שטחה רבה.

שלמה אקשטין כותב:

כעת אני נמצא רחוק יותר מהבית, המקום הזה בודד בסביבה של הרים. כאן יש לי אפשרויות לנשום אויר-פסגות ולהנות מגוף הטבע הפראי והיפה. הקרקע היא סלעית והסורדות הם חדים ויורדים לעמקים קטנים וצרים, רק בפינות האלה תמצא קצת עצי זית, רימון ותאנה וגפן. אם כי אנחנו כאן רק קבוצה קטנה של יהודים בכל זאת חגגנו את התחלת השנה החדשה, האורחים-סלחים יהודים-שנקלעו לכאן באותו יום שסחו מאד למצא יהודים במקום בידה כזה. היחסים עם האנגלים הם ידידותיים וכמה מהם השתתפו במסיבתנו. כעת אני גר בכנסייה קטנה שהסכנו אותה לבית דירה, תצחקו ודאי שאני חזרתי לתפקיד הקודם - סיים- אבל בלי עגלה. כל אחד מאתנו לפי תור, מביא את הפרודוקטים, מים ודברים אחרים על גבי חמור או פרד, לא עפים קורה שבלכתי אחרי הפרד שמתחשק לו להתעצל, קולי הגוער בהסתמי מהדהד בין הגבעות.

החבילה שנשלחה אלי ודאי לראש השנה הגיעה אלי בדיוק לחג הסוכות. לכולנו היה חג שמח ומתוק. חברי לטרות בצבא דורשים במפגיע שאמסור גם בשמם רב תודות לקבוץ בעד מתנתכם.

ל ש ל ה ר ה ה ג ר ה
(לכניסתו של מינדה לקורס להוראת הספורט)

הויץ שמישר את הנהיגון על הטרקים מה מיד לאחר בטרותא העבודה, בעל המעמץ הגדול בנדיב-מטרות-עד-החובה - מרוץ של 40 ק"מ בערך, וז'לר גימיון במה צ'י-נוסלו-בעיה גימיון אחר, גוסטילף שמו, שהיה עומד שנה שנה בהתחרויות מרוץ עם המרוץ הזה. מרוץ 5 שעות וחצי והיה מגיע למסרה בויא ורענון. מדוע גימיון העודלתי העט מה הניש המאמץ כזה וגימיון לא גימיון הדבר כל נזק לעושהו? התשובה ניתנה על כך לאחר שצ'ין החינוך הגופני הפך להיות מדע. לצאי החינוך הגופני הגרמני המומניה - יאנו-לצ'ינו השערו, בחקופת נמולאון, על יסוד תנועה לפיתוח הספורט בין הנוער, ואילו ב-1920, השפעתו בספנדור שליו ברלין בית ספר בגובה לפיתוח הגוף, סגן ההסתדרות הספורטיביות במיליון וחצי החיים. הנייה המוסד הזה קיבלו המשורה יסודית להדרתה בספורט והתפעלות. כאן צעשו בטיונות דביט וחקירת כל תנועה של הגוף. אותם החושבים שהתפעלות אינה אלא גוף של תנועות זיגה יודלית שלנערת, לפני התגברות המיניה. אסור לעסוק בתרגילי כוח ותרגילי התמדה; ולנערת אסוריה תרגילי של עמידה סמוכה, ולאחר התגברות אסוריה עליתן גם תרגילי קפיצה. יש תרגילי המצרים את אגן הירכיים ויש שמזיקים ללב. כל הידיעה הזאת זה גורמת לנזק הגוף שלא יתוען. מורה להתפעלות אריך לדעת מה המושקיה: המותרים לויצה בגילים השונים. וכן מה התרגילים ומה משקלי התפעלות המומניה לכל גיל וגיל. כי לא רק הגוף אלא גם הרוח שונה אצל הילד מאשר אצל הגובר, ולכן יש להתאים את החינוך.

יש ורואים חבר ספורטאי נשהוא מטלטל את ילדו טיבובים טיבובים מבלי לדעת שחבוצה זו עלולה להזיק לילד. אחר מאמן ילדים בני 5 בתרגילי המומניה למתבררים. הדבר עלול למאים על הילדים את התפעלות לחמד. החינוך הגופני המודרני אמר: אצל הילד את המשחק על התרגיל. האהבה למשחק טובעה באופי הילד. המשחק מביא ממילא את הילד לידו תנועות המשפיעות לטובה על פיתוח גופו. אותו המינסטינקט המפורר את הילד בגיל 9 - 12 למשחקי פלחמה מעורר את הגובר למשחק במדורסל וכדומה. החינוך המודרני מושתת על המינסטינקט הזה ויש ללמוד כיצד להשתמש בו. ישנה תל-התנונים המבטיחים למינדה ללמוד כהלכה את התורה הזאת במוסד לבראשו עומד ד"ר סימון - המומחה הטוב ביותר בגוף לשאלות פיתוח הגוף. לנו ליהודים יש עוד ללמוד הרבה במיתוח הגוף. בסותני שכל הרצאה שתוקדש לפיתוח הגוף תחסוך לנו כהנה וכהנה בשכר רופאים ובתי-חולים.

של סיהל סכניא הכנס האאך הנה
כס'ף הויאן (המדינה)
יוסף אנבל